

L'AMI ja té decidida la seva posició respecte al fet que el 27S es presentin dues llistes independentistes amb representació de partits socis de l'AMI, la unitària de CDC, ERC, MES i Demòcrates de Catalunya, i la de la CUP?

—En la darrera junta directiva ja es va decidir que l'AMI donaria suport a la candidatura que impulsessin l'Òmnium i l'ANC, és a dir, a la llista unitària, però això no vol dir que no puguem donar suport a la resta de candidatures independentistes. Ara bé, nosaltres hem de donar suport a aquella llista que es compromet explícitament a aplicar el full de ruta que l'AMI ha signat. Ara bé, nosaltres no anirem a la llista com a AMI.

—No hi ha hagut discrepàncies internes sobre aquesta postura? La CUP, amb 23 alcaldes dins l'AMI, no deu pas estar-hi massa d'acord.

—Vam fer un debat en la darrera junta directiva a Viladrau, en què aquest tema es va parlar i es va acordar aquesta posició, perquè l'AMI ha format part de l'impuls d'aquesta candidatura unitària, i també vam acordar no integrar-nos a la llista. Som alcaldes i, per tant, tenim filiació política i és perfectament possible que hi hagi alcaldes de l'AMI a la llista unitària o a d'altres candidatures. Per això l'AMI ha pres la decisió de no formar part de cap candidatura com a tal. Però som impulsors del full de ruta signat per CDC i ERC. Hi ha grups polítics que estan governant ajuntaments de l'AMI que no han signat el full de ruta. Si l'AMI signa un full de ruta, ha de donar suport a les candidatures que es comprometin amb aquest full de ruta. Si altres candidatures acorden signar el full de ruta, i d'això en parlarem a la junta directiva que tindrem a Mollerussa a principis de setembre, l'AMI no tindrà cap problema per donar-los suport.

—Confia que la CUP se sumés al full de ruta?

—No ho sabem. Però sí que sabem que, si una entitat signa un full de ruta, el més lògic és que hi estigui al costat fins al final.

JORDI PLAY

CARLES PUIGDEMONT

«Barcelona és sensible al procés, entri o no a l'AMI»

Carles Puigdemont (Amer, la Selva, 1962) és l'alcalde de Girona per CDC, on 18 dels 25 regidors són independentistes. Ha estat escollit president de l'Associació de Municipis per la Independència (AMI). Filòleg de formació i periodista de professió, també és diputat al Parlament de Catalunya des de l'any 2010.

Entrevista de Gemma Aguilera

—**Descarteu que la CUP acabi sortint de l'AMI, si se sent apartada?**

—No contemplo de cap manera aquesta possibilitat, perquè són ajuntaments que han pres l'acord d'integrar-se a l'AMI per majoria absoluta. En qualsevol cas, tindrem la màxima sensibilitat amb totes les opcions que hi ha a l'AMI, sempre ha estat així. I segur que trobarem la manera que l'AMI com a organització no invalidi els actes dels adherits que prenguin les decisions que considerin oportunes. L'AMI ha tingut un debat molt profund sobre què fer davant de les eleccions plebiscitàries i les mobilitzacions que han promogut altres entitats sobiranistes, i té un posicionament molt clar sobre el full de ruta, bo i sabent que no és compartit per tots els associats de l'AMI, però sí de la immensa majoria.

—**L'endemà del 27S, si hi ha majoria independentista i s'inicia el procés d'independència, quin paper jugaran els ajuntaments?**

—La viabilitat pràctica del procés de transició nacional recau en bona mesura en les institucions més properes al ciutadà. I el primer que mirarà el ciutadà en el moment en què el Parlament prengui decisions serà el seu ajuntament, tingui o no les competències. Som molt conscients que som pedra estructural d'Estat fonamental per a l'articulació del nou Estat, i a més a més tenim vocació de jugar aquest paper. Ens hem de preparar molt bé, i de fet ja hi treballem des de fa molt temps en contacte amb experts que ens han d'orientar i acompanyar sobre quines han de ser les conseqüències pràctiques, directes i immediates en el món local de tot allò que vagi decidint el Govern i el Parlament a partir del 27 de setembre.

—**Els plens dels ajuntaments de Castelldefels i de Terrassa han aprovat l'adhesió a l'AMI, amb vots del PSC, plataformes veïnals i llistes vinculades a Podem. Després del 24M hi ha hagut moltes peticions d'adhesió?**

—Hi ha diversos ajuntaments que als plens de juliol o de setembre prendran aquesta decisió. Per tant, abans del 27S preveiem un increment del nombre de socis de l'AMI. Terrassa s'ha convertit en l'ajuntament més gran adherit, és molt important, justament per aquesta pluralitat. I tenim també ajuntaments de l'Àrea Metropolitana que s'han interessat i que tenen majories per fer-ho. Ara superem els 700 adherits, i és molt probable que després de l'estiu ens acostem als 800.

—**Majories que no són exclusivament sobiranistes.**

—Exacte, i això és una prova més de la pluralitat de l'AMI i la solidesa del projecte, que no es fonamenta en amenaces i pors, sinó en il·lusió i democràcia. Valorem molt positivament tots els vots que ens ajuden a avançar cap a la independència, vinguin d'on vinguin, ens agrada i els encoratgem, perquè sabem que són formacions molt transversals i plurals, i no sempre és fàcil.

—**A l'assemblea de l'AMI de fa uns dies hi va assistir el primer tinent d'alcalde de Barcelona, Gerardo Pisarello. Com interpreteu aquest gest de Barcelona en Comú?**

—Valoro molt positivament que acceptessin la nostra invitació i els ho agraeixo, perquè hi ha una sensibilitat de Barcelona cap al procés, això no es pot negar, al marge de les decisions que es prenguin amb relació a l'AMI. Barcelona és la capital de Catalunya, sap que el procés existeix i ho ha vist de forma gegantina en els seus carrers, i fins i tot l'aleshores alcalde de Barcelona, Xavier Trias, es va posar al capdavant dels alcaldes de Catalunya que vam anar a lliurar les actes dels acords de plens al president de la Generalitat. Barcelona està anant cap a aquest procés, sap que no pot girar l'esquena al país, i té vocació de capitalitat. És un procés que ha d'anar fent, i nosaltres estem totalment disposats a fer les passes que calgui i a treballar tant com calgui perquè Barcelona finalment acordi l'adhesió a l'AMI, seria molt emblemàtic per al procés. →

JORDI PLAY

→ **—Hi heu vist predisposició?**

—No s'han tancat a parlar-ne, i això és bo. I saben que no estan sols a l'ajuntament, que hi ha molts altres grups que els acompanyaran en aquesta decisió. Quan en parlem a fons, explorarem la viabilitat real que prosperi l'adhesió de l'Ajuntament de Barcelona a l'AMI.

—En parlaran abans del 27S?

—Seria bo que fos abans del 27S. Les converses segurament sí que es produiran, però la resta ja no depèn de l'AMI. Tot el país esperaria que abans del 27S Barcelona s'adherís a l'AMI.

—Xavier Trias no va fer massa gestos per adherir Barcelona a l'AMI.

—És que, fins ara, la votació es perdia segur. I no volíem emetre el missatge que Barcelona rebutja la independència de Catalunya.

—Hi ha hagut baixes, després del 24M?

—No ens consta cap petició, però en qualsevol cas, per donar-se de baixa de l'AMI s'ha de votar per majoria absoluta en un ple. No és com ser soci d'una entitat i deixar de pagar la quota si no en vols saber res.

—L'AMI s'ha sabut mantenir al marge de les disputes entre els partits sobiranistes, i mentre ERC i CiU es tiraven la cavalleria per sobre abans d'arribar a l'acord final, l'AMI es mantenia ferma. Com s'ho han fet?

—El nostre risc de fragmentació és molt baix. La fortalesa de l'AMI és determinada per una cosa molt transcendent,

un acord de ple per majoria absoluta, que a més a més transcendeix totalment les sigles de partits. Tenim ajuntaments de MES, de la CUP, del PSC, d'ERC, de CDC, de Demòcrates de Catalunya, Unió i EUiA.

—Hi ha hagut algun debat, amb els alcaldes d'Unió, després del trencament amb CDC?

—Tota la gent que prové del món d'Unió se sent molt còmoda a l'AMI, no hi ha debat en aquest sentit. Penseu que els alcaldes de l'AMI funcionen amb criteris

«Afortunadament, a l'AMI el sectarisme polític és pràcticament inexistent»

del seu municipi, fins al punt que l'AMI va néixer sense massa simpaties per part de les cúpules dels partits. Però els alcaldes prenem les decisions que ens semblen millor per a la nostra ciutat, fins i tot al marge de les sigles. A l'AMI el sectarisme polític és pràcticament inexistent. I això és un gran actiu per al procés i ens permet guanyar credibilitat com a actor del procés.

—Potser heu estat l'embrió de l'acord final de la llista unitària...

—En el món municipal hi ha molta més unitat que en d'altres mons, segu-

rament perquè el tarannà d'un alcalde o regidor és diferent, hi ha molta empatia entre uns i altres sense preguntar el color polític. De seguida hi ha moltes coincidències, i això facilita molt la feina i permet que tinguem una executiva tan transversal. Òbviament tenim debats, però fins ara tots plegats hem sabut fer prevaler la unitat i el consens a l'AMI. I sabem que això és el que volen sentir els nostres ciutadans, la gent ens demana unitat, no que ens embranquem en debats de trinxera de partit.

—No podem saber què passarà el 27S, però sí que sabem que abans de la llista unitària, la il·lusió dels independentistes havia baixat. Aquesta candidatura fa revifar prou el procés, la revolució que calia?

—Si no és la revolució, s'hi assembla molt. Artur Mas i Oriol Junqueras ens van donar una gran notícia a molta gent, i la feina de l'ANC i l'Òmnium va valer la pena. Els ho hem d'agrair a tots, perquè el turbo s'ha reactivat. Ho veurem l'11 de setembre i ho veurem el 27 de setembre, i ja ho percebem per les reaccions en contra que està suscitant. Si això no representés un projecte d'èxit, probablement no hi hauria tanta agressivitat a l'altra banda.

—Ha estat la societat civil el motor del procés, empenyent els partits polítics? És a dir, sense la gent del carrer, ara no hi hauria procés?

—En un procés transformador, revolucionari, si la societat no està al capdavant no tira endavant. A Catalunya, la tradició política sempre s'ha expressat en termes cívics, potser perquè no teníem un altre canal, però jo celebrego que els grans partits hagin entès quin era el missatge de la ciutadania. Els partits que no l'han entès o no han volgut entendre'l, tendeixen a tenir una presència política molt residual, i eren actors principals de la política d'aquest país fins fa poc temps. El rol de la política és servir la ciutadania, i per això has d'arriscar. Qui ha arriscat, ara és un actor rellevant i fonamental, i qui no, camina cap a la residualització. ●